

December 2020

“De Heer is mijn licht, mijn behoud, wie zou ik vrezen?” Psalmen 27:1

“Kort na de geboorte van Mariana stelden de artsen vast dat ze een hersenbeschadiging had. Ze zou niet kunnen praten en ook niet kunnen lopen. We begrepen dat God van ons vroeg haar lief te hebben zoals ze was, en we vertrouwden haar en onszelf helemaal aan Hem toe.”

Dit schrijft Alba, een jonge moeder uit Brazilië. En ze vervolgt: “Vier jaar hebben we haar bij ons gehad, en ze heeft aan allen een boodschap nagelaten van liefde. De woorden papa of mama hebben we uit haar mond nooit gehoord, maar in haar zwijgen ‘sprak’ ze met haar ogen, waar een stralend licht van uit ging. We hebben haar niet de eerste stapjes kunnen leren, maar zij heeft ons geleerd om de eerste stappen te zetten in de liefde, doordat we onszelf moesten leren vergeten. Mariana is voor heel ons gezin een geschenk geweest van de liefde van God. We zouden het in één enkele zin kunnen samenvatten: de liefde leg je niet uit met woorden.”

Dat is ook wat vandaag gebeurt met ieder van ons: daar het onmogelijk is heel ons leven zelf te bepalen, hebben we licht nodig, al is het maar een klein straaltje, dat ons een uitweg laat zien en de stappen toont die we moeten zetten naar een nieuw leven.

“De Heer is mijn licht, mijn behoud, wie zou ik vrezen?”

De ervaring van duisternis, lijden, angst, twijfel, eenzaamheid, teleurstelling, is een ervaring die ieder mens overal op aarde en in alle tijden van de mensengeschiedenis opdoet. Het oude gebed dat we vinden in het boek Psalmen laat dat zien.

De schrijver is waarschijnlijk een persoon die onterecht wordt beschuldigd en die, in afwachting van een veroordeling, door iedereen in de steek is gelaten. Er hangt een grote dreiging boven zijn hoofd, maar hij vertrouwt zich toe aan God. Hij weet dat God zijn volk in de beproeving niet in de steek heeft gelaten en vertrouwt op zijn bevrijdend handelen. Daarom vindt hij in Hem licht en zal bij Hem een beschutting vinden.

Hij kent zijn kwetsbaarheid en juist daarom keert hij zich vol vertrouwen tot God. Hij bemerkt Gods aanwezigheid in zijn eigen leven en wacht met vertrouwen op de definitieve overwinning via de onvoorziene wegen van Gods liefde.

“De Heer is mijn licht, mijn behoud, wie zou ik vrezen?”

Dit is het moment om ons vertrouwen in de liefde van de Vader weer opnieuw te beleven. Hij wil het geluk van zijn kinderen en is bereid om onze zorgen op zich te nemen.¹ Dan hoeven wij ons niet meer druk te maken over onszelf, maar zijn we vrij om ons licht en onze hoop met anderen te delen.

Het Woord van leven leidt ons vanuit het duister naar het licht, vanuit het ik naar het wij. Chiara Lubich schreef: “Deze woorden zijn een uitnodiging om ons geloof te vernieuwen. God bestaat, en Hij houdt van mij. Ontmoet ik iemand? Dan mag ik geloven dat God mij door die persoon iets wil zeggen. Zet ik me in voor een bepaalde taak? Ik doe dat met het geloof in zijn liefde. Komt er een of ander lijden op me af? Ik geloof dat God me liefheeft. Gebeurt er iets wat me blij maakt? God houdt van me. Hij is hier met mij, Hij is altijd met mij, weet alles van mij en deelt in iedere gedachte, iedere blijdschap, ieder verlangen. Hij draagt samen met mij al mijn zorgen, iedere beproeving in mijn leven.

Hoe kunnen we deze zekerheid versterken? Door Hem te zoeken in ons midden. Hij heeft beloofd dat Hij aanwezig is waar er twee of meer in zijn naam bijeenzijn.² Laten we elkaar dan ontmoeten in de wederzijdse liefde van het Evangelie met al diegenen die het Woord van leven beleven. Laten we onze ervaringen met elkaar delen. Op die manier zullen we de vruchten van zijn aanwezigheid kunnen ervaren: vreugde, vrede, licht, moed. Hij zal met ieder van ons zijn, en we zullen steeds opnieuw zijn nabijheid en zijn werkzaamheid in ons leven van iedere dag ervaren.”³

Letizia Magri

¹ Vgl. 1 *Petr.* 5:7.

² Vgl. *Mat.* 18;20.

³ Chiara Lubich, *Woord van leven* van juli 2006.